

Η «αίσθηση αποστολής» είναι ένα **προσωπικό κάλεσμα** που παρέχει **νόημα και κατεύθυνση** στη **ζωή μας**, είτε προέρχεται από την πίστη μας είτε από την ισχυρή προσωπική μας ταυτότητα είτε από μια δέσμευσή μας στους στόχους ενός σκοπού ή μιας οργάνωσης. Είναι μια βαθιά συναισθηματική και προσωπική έννοια που χρησιμεύει ως **κινητήρια δύναμη**, επηρεάζοντας τις ζωές μας. Παρέχει την **αίσθηση ότι η ζωή και οι πράξεις μας είναι σημαντικές και αξίζουν τον κόπο**. Λειτουργεί ως ένα **ισχυρό κίνητρο**, ενθαρρύνοντάς μας να επιδιώκουμε τους στόχους μας με **πεποίθηση και αφοσίωση**.

Η ταινία «**Ο φίλος μας - Our Friend**» που σκηνοθέτησε η **Γκαμπριέλα Καουπεργουέιθ** το 2019, είναι μια ωδή στη **φιλία**, μια ωδή στην **διαχείριση του πόνου**, μια ωδή στην **ανθρώπινη δύναμη** που ξεπετάγεται και ξαφνιάζει ακόμα και τους ίδιους τους φέροντές την. Η ταινία βλέπεται «με άλλο μάτι», όταν γνωρίζουμε ως θεατές της ότι βασίζεται σε αληθινά πρόσωπα και γεγονότα, όπως αυτά μεταφέρθηκαν από τον **Ματ Τιγκ** το 2015 σε άρθρο του περιοδικού **Esquire**. Ο **Ματ Τιγκ**, αρθρογράφος στο εν λόγω περιοδικό, δημοσίευσε ένα άρθρο το οποίο ξεκίνησε να γράφει ως ένα επώδυνο αντίο στην γυναίκα του, την 36χρονη **Νικόλ**, η οποία είχε πεθάνει λίγους μήνες πριν, από καρκίνο τελικού σταδίου. Εν τέλει, το άρθρο κατέληξε να είναι για τον **Ντέιν**, τον φίλο τους, που παράτησε την προσωπική ζωή του στη **Νέα Ορλεάνη** προκειμένου να μείνει μαζί τους τους τελευταίους μήνες της ζωής της **Νικόλ** και για ένα μεγάλο διάστημα μετά τον θάνατό της, χωρίς να πάψει ποτέ να στηρίζει την οικογένεια του φίλου του. Το τελικό άρθρο του **Ματ** που του βγήκε αβίαστα και τελικά κέρδισε και βραβείο, είχε τίτλο “**The Friend: Love Is Not a Big Enough Word**” μεταφέροντας το βάρος της ιστορίας από την κακοτυχία της **Νικόλ**, στον **Ντέιν** και την **απέραντη στήριξη που μπορεί να προσφέρει μία φίλια**.

Η Νικόλ είχε διαγνωσθεί το 2012 με καρκίνο, με τους γιατρούς να «της δίνουν» λίγους μήνες ζωής. Η κοιλιά της της ήταν λες και την είχαν βουτήξει σε μια «λίμνη από καρκίνο». Έτσι είχαν πει στον Ματ τον Σεπτέμβριο εκείνης της χρονιάς. Η αντίστροφη μέτρηση είχε ξεκινήσει για τη Νικόλ και ο Ματ έκανε πέρα κάθε επαγγελματική υποχρέωσή του για να της προσφέρει όσο το δυνατόν ωραιότερες στιγμές πριν πεθάνει, μαζί με τις δύο κόρες τους. Μόνος του όμως δεν θα το άντεχε. Ο φίλος τους Ντέιν άφησε τη δική του σύντροφο κι έκανε δουλειές του ποδαριού για να στηρίξει το ζεύγος Νικόλ και Ματ Τιγκ. Όταν τα χάπια της Νικόλ την έκαναν να θυμώνει, να οργίζεται χωρίς λόγο και να επιτίθεται στον Ματ, ο Ντέιν ήταν εκεί να ηρεμήσει τα πράγματα. Όταν ο Ματ ήθελε να εξαφανιστεί, ο Ντέιν έπαιρνε τηλέφωνο τους γονείς της Νικόλ και έφευγε για μια εκδρομή με τον Ματ στην εξοχή, ώστε να ξεχαστεί και να ξεσκάσει. Είχε βρει μια αποστολή, έναν σκοπό στη μάλλον άδεια μέχρι πρότινος ζωή του.

Κάποια πράγματα στη ζωή δεν μπορείς να τα γλυτώσεις. Αν ο καρκίνος σε βάλει για τα καλά στόχο, θα έρθει και θα ξανάρθει. Εκεί χρειάζεσαι ανθρώπους να σου δείξουν, είτε είσαι ο ασθενής είτε ο πιο άμεσος άνθρωπος για τον ασθενή, ότι **το υπόλοιπο της ζωής σου μπορεί να γίνει «μία γιορτή»**.

Αντίστοιχα με το άρθρο, στην ταινία, όταν η σύζυγός του, Νικόλ (την υποδύεται η Ντακότα Τζόνσον) διαγιγνώσκεται με ανίατο θανατηφόρο καρκίνο, ο έως τότε πολυάσχολος δημοσιογράφος Ματ Τιγκ (Κέισι Άφλεκ) έρχεται αντιμέτωπος με πρωτόγνωρες, ασήκωτες ευθύνες. Η οικογένεια του Ματ και της Νικόλ με τις δύο μικρές κόρες τους χάνει την ισορροπία της.

[1ο απόσπασμα. ΟΛΗ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ.mp4](#)

Ωστόσο, η άφιξη του κολλητού φίλου τους Ντέιν (Τζέισον Σίγκελ) με εμφανή σκοπό να στηρίξει το ζευγάρι είναι αυτό που δίνει νόημα στη ζωή του Ντέιν και αυτή του η αποστολή θα έχει βαθιά θετική επίδραση στη ζωή όλων.

Η Νικόλ σκέφτεται τις τελευταίες της επιθυμίες από τη ζωή της και ο Ματ με τον Ντέιν τις ικανοποιούν όλες ακόμα και την πιο δύσκολη που είναι να τραγουδήσει μπροστά σε κοινό όπως η αγαπημένη της τραγουδίστρια (βλ. 2^ο απόσπασμα ταινίας). Η Νικόλ ζητάει συγγνώμη απ' τον Ματ για τη συζυγική απιστία της όσο εκείνος έλειπε μακριά της για επαγγελματικούς λόγους κι εκείνος, με τη σειρά του, αναγνωρίζει ότι δεν έπρεπε να την αφήνει μόνη τόσο πολύ. Επίσης, η Νικόλ γράφει γράμματα στις δυο της κόρες με όσα θα ήθελε να τους πει στις σημαντικές στιγμές της μελλοντικής ζωής τους (λ.χ, όταν θα ερωτευτούν, όταν θα παντρευτούν, όταν θα κάνουν το πρώτο τους παιδί) και, μετά τον θάνατό της, ο Ματ τα δίνει στα δυο κορίτσια του. Ομολογώ είναι το σημείο της ταινίας που με αγγίζει περισσότερο μαζί με την τελευταία βόλτα της ετοιμοθάνατης Νικόλ, όταν απενίζει τα πουλιά στον ουρανό στην αγκαλιά του άντρα της, Ματ.

[2ο απόσπασμα. ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΜΙΑΣ ΖΩΗΣ.mp4](#)

Βέβαια, στο “Our Friend” η πλοκή δεν είναι τόσο θελκτικός παράγοντας όσο είναι το ίδιο το καστ. Αν και σαφώς πρόκειται για ένα βιογραφικό δράμα, η τριάδα των Ντακότα Τζόνσον, Κέισι Άφλεκ και Τζέισον Σίγκελ δημιουργούν έναν ενδιαφέροντα συνδυασμό από ετερόκλητα στοιχεία με τον Σίγκελ ως Ντέιν, στη μέση, μία κωμική προσωπικότητα που, όταν απαιτείται, βγάζει ωραία θλίψη. Το “Our Friend” είναι μια αναμενόμενα σπαρακτική ταινία· τα δάκρυα έρχονται νωρίς και έρχονται συχνά, αλλά η ταινία δεν είναι χωρίς ελπίδα, όπως αυτό φαίνεται κι από τη γεμάτη φρεσκάδα μουσική επένδυση της ταινίας. Το “Our Friend” καταφέρνει να είναι γλυκό χωρίς να νιώθει

υπερβολικά αγχωμένο ή ανειλικρινές και υπάρχει μια σεμνότητα στις μεγαλύτερες προθέσεις του που το κάνει αξιαγάπητο.

